

GLASNIK

AVSTR. KRŠČ. TOBAČNE DELAVSKE ZVEZE

Izhaja vsak petek

Uredništvo:
Kopitarjeva ulica 6

Naročnina znaša:
celoletna . . . K 4.—
pololetna . . . K 2.—
četrletna . . . K 1.—

Posamezna številka
stane 10 vin.

Št. 16.

V Ljubljani, dne 16. aprila 1915.

Leto VIII.

Poslanec Jožef Gostinčar:

† Ana Bahar.

Zopet je zatonila svitla zvezda na polju krščansko-socialne slovenske delavske organizacije: Ane Baharjeve ni več med nami.

Bili so časi, ko delavstvo ni imelo nikakih zavetišč, nikakih organizacij. Že tedaj je rajnica skrbela na vse strani za svoje tovariše v c. kr. tobačni tovarni. Kolikokrat je izvedla s svojo previdno razumnostjo pri predstojnikih za posamezne osebe koristne zadeve. Kdo bi naštel grozečih nesreč, ki jih je preprečila.

Ko se je pričela kršč.-soc. delavska organizacija, tedaj je stala Ana Bahar v prvih vrstah vsestranskega gibanja. Ni ga bilo vprašanja tobačnega delavstva, da bi ne bila posegla rajnica vmes. Uspehom tobačnega delavstva je pripisovati velik del nepozabni rajnici.

A tudi v drugih ozirih je Ana Bahar storila neizmerno veliko dobrega. Skrbela je za olepšanje raznih cerkva, za podpore revnim delavskim družinam, sploh je bila zraven povsodi, kjer je bilo storiti kaj dobrega. Kako je skrbela za to, da so si posamezni delavci prištedili lepe vsotice. Bila je ena poglobitnih agitatoric za delavska konzumna društva v najtežjih časih obstoja. Izkratka: Ana Bahar je bila neutrudljiva delavka na polju delavskega blaga.

Pogreb dne 8. t. m. je pokazal, kako priljubljena je bila med delavstvom.

Ana Bahar, prijateljica in zagovornica delavcev, počivaj v miru in bodi ti časten spomin v naših vrstah!

Je zvezda zopet se utrnila,
in v zaton šel nje svitli žar;
v raj se duša naselila,
Bogu in delu zvesta — vsikdar!

M. Moškerc:

† Ana Bahar.

Upokojena prevzemalka ljubljanske tobačne tvornice je bila rajnica, ki smo jo spremili minuli četrtek k večnemu počitku tja na ljubljansko polje k Sv. Križu, kjer počivajo pod zeleno rušo

Ljubljancani in ljubljankanke, starci in starke in mladi dojenčki, bogatini in reveži, tam kjer smrtna lopata vse pobrati. Mlajši tobačni delavci in delavke morebiti rajnice niste poznali, saj je že več let minulo, ko je Ana Bahar bila upokojena. Pred leti je to bilo drugače. Ni ga bilo delavca in ne delavke v naši tvornici, ki bi njo ne bil poznal, spoštoval in ubogal dobrih, ljubeznjivih svetov rajnice. Takrat, ko še ni bilo v ljubljanski tobačni tvornici nobenih organizacij, ko se še za tobačno delavstvo nihče zanimal ni in se je, kadar se je sploh o njem govorilo, govorilo z zaničljivo mrdo, že takrat so se delavke rade zatekale k njej po dober svet in tudi v zaščito, kadar jih je šibila peza življenja. Neimenovana, neizvoljena je bila takorekoč prava voditeljica našega takrat še popolnoma nezdrženega ljubljanskega tobačnega delavstva.

»Bilo je v tistih časih hudo, naravnost neverjetno so delali z nami,« mi je ne enkrat pripovedovala rajnica. »Malo, zelo malo smo zaslužile, tako malo, da smo stradale. Oblačiti smo se morale, jesti tudi, trdo smo delali, pa so nas še grdo psovali naši višji in so nas pretepali. Če ti je delavka zinila besedico, vrgli so jo iz tvornice. Mladi ljudje ne vedo, kako da se jim v primeri s starimi časi zdaj dobro godi, a niso zadovoljni in niso. Svitati in na boljše se je obrnilo, ko so nam začeli oče doktor Krek odpirati oči. A hvaležnosti, prave hvaležnosti med ljudmi ni.«

Rajnica mi tega ni pripovedovala, koliko da je sama sodelovala pri združevalnem delu ljubljanske krščansko-socialne delavske tobačne organizacije. Tudi ko še ni bilo v ljubljanski tobačni tvornici nobenega združevalnega modernega organizma, so bile delavke splošno pridne in dobre mladenke in žene. Milijonkrat so bile boljše, kakor njih sloves. Javnost jih ni upoštevala in jih je mrzila, ker tako je bilo, je in bo, da vrlin ljudje ne vidijo, najmanjšo pego pa bilijonkrat povečajo, se zgražajo in se trkajo na prsi, češ, kakšni so ti ljudje, dasi so sami navadno pravi pobeljeni grobovi, ki zato, da sebe olepšajo, druge blatijo in lažejo, da se kar kadi laži. Ko je ustanavljal dr. Krek slov. kršč.-soc. delavsko organizacijo v Ljubljani, je hotel pred vsem dvigniti

med delavstvom versko zavest, povzdigniti izobrazbo med njim in vzbuditi samozavest delavskega stanu. Ustanovil je slovensko katoliško delavsko društvo, namenjeno delavcem, za delavke pa Katoliško društvo za delavke. Rajna Baharjeva Ana, kakor smo ji vsi rekli, je pred vsem sodelovala pri ustanovitvi katol. društva za delavke. Zanimivo je, da je imela izpeljano pravo moderno organizacijsko zaupništvo v tvornici, česar mi ni povedala sama, marveč drugi, še prej, predno je bilo misliti na kako organizacijo v tvornici. Po svojih zaupnicah je vodila med delavkami shodno agitacijsko delo. Če je bil kak shod, njej so poslali vabila in poskrbela je, da so se hitro porazdelila.

Z vso vnemo je sodelovala, ko se je ustanovilo I. ljubljansko delavsko konzumno društvo, kjer je bil njen mož, Valetin Bahar, dolgo vrsto let odbornik in predsednik zadruga. V. Bahar je tudi nastopal svoje čase kot razboriti govornik na delavskih shodih. Baharjeva Ana je bila takorekoč v konzumu tisto središče, okolu katerega se radi zbirajo ljudje. Eleganten njen nastop in njena spretnost občevati z ljudmi je ustvarilo v konzumskih prostorih pravi salon ljubljanskega slov. kršč.-soc. delavstva. Takega družabnega središča, kakršno je bilo »ljubljska košmulja«, kakor je šaljivo nazivala društvene prostore, zdaj naša ljubljanska delavska organizacija zelo pogreša. Ni prostora in ni takega spretnega človeka, ki bi ga obnovil. Morebiti je bila rajnica s svojim možem edina, ki je to znala tako lepo neprisiljeno izvesti in ki je znala tudi nastale spore uravnati in ki je znala spretno skriti, da je ravno ona tvorila tisto središče, okolu katerega se je sukala velika, pisana naša delavska družba, okrašena z žuljavimi rokami in s priprosto delavsko obleko. Delavstvo se je zbiralo, pošteno zabavaló, da, prirejale so se vsakonedeljske male igre. Prostori so bili vedno nabito polni.

Rajnica je imela v tvornici tudi Čebelico, ko se pri nas na ljudsko združništvo ni mislilo. Po kronci na teden, pol goldinarja so rekli takrat, so ji dale delavke shranjevati, ona jim je pa ta denar nalagala. Velike vsote so si po njeni zaslugi tako delavke prihranile.

Ko smo jo spremili k večnemu počitku, smo videli, da jo je spremljala tudi zastava Slov. kršč.-soc. zveze. Če kdo, je rajnica to zaslužila. Varčni gospodinji se ni zdelo nikdar škoda denarja, kadar je morala S. K. S. Z. h kakemu slavlju. »Rada sem šla, kamor je

šla zastava sv. Mihaela, dokler sem bila še zdrava,« mi je rekla pred nekaj meseci.

Bog podeli, da ji sveti večna luč, naši organizaciji pa podeli še več rajni Ani Baharjevi podobnih delavnih somišljenic.

ŽELEZNIČAR.

Krušne nakaznice in živilska skladišča pri železnicah. Generalno ravnateljstvo južne železnice razglasa: Ker stopi z dnem 11. malega travna 1915 prodaja moke in kruha pod oblastveno kontrolo, je pričeni s tem dnevom treba pri kupovanju predložiti oziroma oddati primerno število uradnih nakaznic, takozvanih krušnih kart. Uslužbenci in delavci, ki stanujejo v takih občinah, koder je krušna karta že zapovedana, se opozore, da si brez ožiraj na to, so li odjemalci kakega živilskega skladišča južne železnice ali ne, preskrbe pravočasno za vzdrževanje njih družin zadostno število takih nakaznic. Naša prizadevanja na merodajnih osrednjih mestih, da se nam nakažejo potrebne množine mletvin za preskrbo naših uslužbencev in delavcev, so dosedaj brezuspešna, vsled česar se glede dobave kruha in moke iz naših skladišč odredi: 1. Od 11. aprila naprej je nakup moke in kruha iz naših živilskih skladišč na Dunaju, v Mariboru, Bolcanu in Inomostu mogoč le v skladišču samem proti uradni nakaznici, ki je veljavna za dotično kronovino in ki se mora z nakupovalno knjigo vred predložiti. 2. Na progo se od dne 11. aprila naprej do preklica ne bo razpošiljala ne moka in ne kruh. Tišči uslužbenci, ki so bili doslej odjemalci naših skladišč, za naprej pa ali radi oddaljenosti ali iz drugih vzrokov ne morejo nakupovati osebno v skladišču, bodo torej prisiljeni si nabaviti imenovana živila v kraju svojega bivališča. Pri tem pa opozorimo, da je vsakdor, ki trži z moko in kruhom dolžan te vrste blago proti pravilni nakaznici prodati brez izjeme vsakomur, da ne zapade kazni. Pripetiti se zna, da bi eden ali drugi trgovec odklonil kakega našega uslužbenca pod pretvezo, da doslej ni bil njegov odjemalec. Zavrtni uslužbenec naj javi slučaj nemudoma svojemu službenemu predstojniku, ki bo brzojavno obvestil ravnateljstvo, ako ni že krajna policija napravila reda.

Pričakujemo pa, da dosežejo naša pogajanja kmalu uspeh, od tedaj naprej pa bo zopet mogoče, da se bo našim uslužbecem in delavcem na progah po dosedanjih običajih dopošiljala moka in če le mogoče tudi kruh.

Weeber, m. p.

Ker temelji odredba na podlagi oblastvenih določil, jo je izdalo gotovo tudi c. kr. žel. ministrstvo svojim podrejenim ravnateljstvom.

Pretežna večina uslužbencev na progah je potisnjena v hude skrbi. Posebno veliko bodo trpeli prožni čuvaji, če ne bodo njih neposredni predstojniki skrbeli za dobavo živil iz bližnjih trgov in mest. Če uprava upa na vspeh njenih pogajanj, dostavljamo mi, da želimo iz celega srca, da se zadeva izteče povoljno v prilog bednih uslužbencev in delavcev.

Naši junaki. V ruskem ujetništvu se nahajata bivša uradniška aspiranta južne železnice, praporščaka France Tertinek in Stanko Tominec. Ko je izšel cesarjev klic na sinove domovine sta morala zapustiti svoji službeni me-

Jugoslovanska Strokovna Zveza

objavlja v smislu § 22, II. odstavek društvenih pravil poročilo o računskem zaključku in o denarnem poslovanju društva. Obenem se javlja, da je sklican glavni redni občni zbor J. S. Z.

dne 2. majnika 1914 v smislu §§ 22, 23, 24 in 25 društvenih pravil v Ljubljano. Ob 8. zjutraj je sv. maša v kapelici Alojzijevišča s cerkveno propovedjo, občni zbor se prične ob 9. dopoldne.

Računski zaključek in izkaz imetja Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani za leto 1914.

Pregled delovanja skupin.

Prejemki	vsota	Izdatki	vsota
Pristopnina	686 75	Podpora: bolniška	23.054 95
Prispevki članov	29.110 75	selitvena	390 85
Posmrtnina	1.623 80	posmrtna	440 —
Prispevki za Našo Moč	492 62	izredna	213 90
		brezposelna	1.949 —
	31.913 92		26.048 70

Koncem leta je poslovalo 50 skupin s 1287 plačujoči mičlani.

Računski zaključek:

Prejemki	vsota	Izdatki	vsota
Gotovina v blag. I./I. 1914	1 31	Podpore	5.511 87
Vplačila skupin	10.723 30	Naložen denar	9.688 78
Naložen denar dvignjen	7.477 16	Upravni stroški	3.851 1
Obresti naloženega denarja	1.180 62	Agitacija in organizacija	623 98
Slov. Straža Štajerskemu okrožju	500 —	Pravno varstvo	9 10
Brezposelna podpora po ljubljanskem mest. magistratu povrnjena	295 50	Naša Moč	480 42
		Gotovina v blag. 31./XII. 1914	12 73
	20.177 89		20.177 89

Inventura 31. decembra 1914.

Aktiva:

Pasiva:

1. Gotovina v blagajni	K 12-73
2. Naložen denar v tekočem računu pri Zadružni Zvezi v Ljubljani 1. januar 1914	K 25.881.28
tekem leta vloženo in obresti	„ 9.688.78
	K 35.57-06
tekem leta dvignjeno	„ 7.477-16
Stanie naložbe 31. decembra 1914	„ 28.092-90
3. Še neplačani zneski skupin	„ 2.124-—
4. Knjize in tiskovine v zalogi	„ 1.106-50
5. Inventar	K 329-70
10% od	„ 33-04
	K 32.739-27

Neplačani računi:	
Tiskovno društvo Kranj	K 161-50
Naša Moč	„ 1431-88
Katoliška tiskarna za letake in kuverte	„ 47-60
Slovenska Straža papir	„ 6-64
Prodajalnica Kat. tisk. društva pisarn. potr.	„ 63-65
	K 1.711-27

Rezervni zaklad K 31.028-—.

Načelstvo Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani,

dne 26. marca 1915.

Miha Moškerc,
t. č. predsednik.

Bogumil Remec,
t. č. glavni blagajnik.

Poldka Dolenc,
t. č. blagajn. namestnica.

Ivanka Braté,
t. č. zapisničarica.

Nadzorstvo Jugoslovanske Strokovne Zveze v Ljubljani,

dne 26. marca 1914.

Anton Sušnik,
t. č. predsednik nadzorstva.

Solnce se smeje

samo srečnim in zdravim. Bolni in betežni se ne radoste veselo žarečega solnca, kakor za smehovanje lastne boli se jim zde jasni solnčni žarki. Zares je pregrešno, človeško naravo, tople solnčne žarke obsojati tako nemilo, toda trpljenje in bolečine delajo človeka vedno nepravičnega in slabovoljnega. Zato moramo že za zdravja misliti na možnost revmatičnega in nevralgčnega napada, da temu stanju kmalu zopet izbegnemo.

Prava dobrota je, ako imamo pri roki staropreizkušeni, bolečine blažeči Fellerjev

rastlinski fluid z znamko »Elzafluid«, ki nas v najkrajšem času osvobodi bolečin, ter nas napravi sveže, zdrave in za delo sposobne. Dobrote Fellerjevega fluida z znamko »Elzafluid« smo pogosto poizkusili na lastnem telesu in jo torej svojim bralcem resnično lahko nujno priporočamo.

Gospod nadporočnik Tima Swircsev v Ferdinandfalvi, Torontalski komitat, piše: »Moja žena je deset let trpela na žledčnih krčih, da že skoro ni mogla ničesar več prebaviti. Z rabo vašega »Elzafluida« ji je to trpljenje popolnoma izginilo. Tudi sem nekaterim svojim prijateljem dal tega dobrega domačega zdravila, in v pre mnogih slučajih je pri bolečih trpljenjih doseglo dobre uspehe. Pošljite mi zopet dve specialni steklenici.«

Gosp. Fran Zunregg, oskrbnik, Landstal, pošta Hanifeld, piše: »Ako bi vam hotel sporočiti, kako v našem kraju vse hvali vaš »Elzafluid«, bi vam niti ne mogel dovolj pisati. Vsak čas lahko priobčite, da je vaš »Elzafluid« meni in mojim prijateljem proti protinu, revmatizmu, prehlajenju, žledčnim bolečinam in proti drugim bolečinam vedno hitro pomagalo, vsled česar ga danes že trinajstič naročam.«

Vaši bralci bi to izborno domače zdravilo morali imeti vedno v zalogi in naročiti Fellerjev fluid z znamko »Elzafluid« od lekarnarja E. V. Fellerja, Stubica, Elzatrž št. 264 (Hrvatsko), 12 steklenic stane franko samo 6 K, majhen izdatek ki donese mnogo koristi. — — — —duzi.

sti, Borovnico ozir. Videm - Krško, da vstopita v dejansko vojaško službo pri dopolnilnem kadru 27. pešpolka. Od 1. avgusta do minulih božičnih praznikov sta bila zaposlena z vežbanjem novincev v Gradcu, nakar sta bila dodeljena maršbataljonu, ki je na novega leta dan ob solnčnem zatonu odrinil v mrzle Karpatate. Tertinek je eno uro pred odhodom pisal svojim starišem, da se pošlavlja od lepe zelene Štajerske, katero bi še tako rad enkrat videl. Dne 5. januarja je pisal iz Bartfée: Ker pričakujemo, da se morda že jutri spopademo s sovražnikom, sedimo nocoj še v veseli družbi skupaj — pri zadnji večerji in nekaj dni pozneje zopet, da stanuje razmeram primerno v udobnem hotelu, v resnici pa v svinjskem hlevu. Dne 13. januarja se veseli prvega pozdrava, ki mu je sledil iz domovine v strelni jarek. Premeščen je bil k 20. lovskemu bataljonu in 26. januarja po tridnevem vročem boju s številno premočnim sovražnikom ujet. Te dni je razveselil stariše z 6. marca pisanim pismom, da se nahaja v mestu Balakovo ob Wolgi, v guberniji Samara, okoli 2200 km daleč od Ljubljane, da se mu ne godi

predobro, pa tudi preslabo ne, piše pa, da naj se mu piše slovensko, ker Rusi z nemškimi pismi ne postopajo posebno prijazno. Ravno dva meseca za njim je zadela enaka usoda tudi njegovega tovariša Stanka Tominec in poročnika, jurista Stanka Velkavrh. Vsi trije so sinovi v Ljubljani bivajočih železničarjev našega kova, zato jim posvetimo i mi par vrstic in jim želimo od srca, da jih ohrani ljubi Bog zdrave in jim podeli srečno povrnitev.

Vojni dogodki

od 5. do 12. aprila 1915.

Severno bojišče. Vzhodno od Zaleszczikov na gališko-bukovinski meji so skušali Rusi z večjimi silami prekorčiti Dnjester, a bili z velikimi izgubami na njihovi strani odbiti. — Hudi boji se vrše v Gozdnih Karpatih; severno od Tucholke so nemške čete zavzele važno višino. — V dolini Laborce in Ondave so avstrijsko-nemške čete prešle k protiofenzivi in osvojile važna ruska opirališča; ujeli so nad 10.000 Rusov. Tu je ruska ofenziva za enkrat

ustavljena. — Na zahodno-gališki in južno-poljski fronti nič novega.

Nemško-ruska fronta. Na celi črti Avgustovo — Suvalki — Kalvarija — Mariampol Rusi zadnji čas močno napadajo, a zaman; Nemci so doslej odbili vse napade. — Pri Andrejevu, jugovzhodno od Memla na ruskem ozemlju, je nemška konjenica uničila en ruski bataljon.

Južno bojišče. Ker so Srbi obstreljevali Oršovo, so naši bombardirali Belgrad in napravili mnogo škode.

Zapadno bojišče. Ob yuserskem kanalu so se vršili večdnevni krvavi boji za kraj Drie Grachten na levem bregu repe, ki je zaporedoma večkrat menjal gospodarje, končno pa ostal v nemških rokah. Belgijci so imeli tu velike izgube. — Važni in hudi boji se vrše med reko Mozo in Mozelo t. j. v ozemlju, kjer se nemška fronta kakor klin zadira v francosko ter teče vzhodno od Verduna čez Woevre proti jugu do važnega St. Mihiela in odtod proti jugovzhodu mimo Apremonta in Flieya in severno mimo Pont à Moussona proti lotarinško-rancoski meji. Nemci se doslej vspešno upirajo francoskim napa-

Prokletstvo bogastva.

Približno pol leta je Ivan veseljačil in veliko, razkošno pil iz čaše opojnosti svetovnih naslad. Ni poznal nobene mere. Nekega dne zapazi, da si je nakopal grdo bolezen. Lahkomišljen kakor je bil, ni šel takoj k zdravniku, češ, saj bolezen sama preneha. Končno gre le k zdravniku, a ne k vojaškemu, marveč k zasebnemu. V bolnišnico namreč ni hotel iti, a bal se je, da ga pošlje tja vojaški zdravnik. Zdravnik ga je spretno zdravil, a bilo je že zamujeno in še z zdravili si je zastrupil kri. Postajal je otožen. Moral se je tudi v službi prijaviti, da je obolel.

Materi ni niti pisal, kako da je bolan. Zdelo se mu je kajpak sitno in samo z denarjem se bolezen ne odstrani. Materi je le pisal, da se je močno prehladil.

Pretekli so tedni in meseci, a zdravje se mu ni boljšalo. Vedno bolj je pešal. Izpadati so mu pričeli lasje, kakor kak starec je izgledal mladi mož. Otožen postaja. Zdravniki so kmalu izjavili, da ni več sposoben za vojaško službo. Od vojaške suknje se je moral posloviti, ko je bil komaj eno leto častnik.

Potrj na telesu in na duši se je vrnil k svoji materi nazaj.

Žalostno svidenje! Mati je bila nanj tako ponosna, toliko nad je stavila vanj; vsi bodoči njeni načrti so se zdaj izjalovili. Kolikokrat je že sanjala, da poroči njen sin častnik kako plemkinjo in kako bo ponosna, ko se bo ž njo v odprti kočiji vozila. Zdaj je pa nje sin bolan doma in nihče ne ve, kako da izpade bolezen.

Potrj je sin vedno bolj, poslali so ga zato v zavod za bolnike, ki bolehajo na živcih.

Tri mesece je bil v zavodu. Stalo je zdravljenje več kakor tisoč kron, a zdravje se ni izboljšalo. Ker mu je um vedno bolj pešal in ker so mu vidno pešale moči, ga v zavodu niso več marali. Doma pri svoji materi mladi bolni mož tudi ni mogel ostati, ker je moral biti ponoči in podnevi zastražen. Ni preostalo drugega, kakor da so ga odposlali v norišnico, kjer je še eno leto životaril, nato je pa umrl.

Strašna Ivanova usoda je Kamnarjevo zelo potrla, a ne tako, kakor Friderikova smrt pred petimi leti. Ivan je bil dolgo bolan, pripravljena je bila na njegovo smrt.

A kljub Ivanovi strašni smrti je Kamnarjeva ostala taka, kakršna je bila prej.

XXII.

Če pobere smrt posamezne člane rodbine, se ostali le še bolj ljubijo in drže skupaj. Osebito velja to za razmere med materami in njih otroci. Tudi Kamnarjeva se je zdaj z vso ljubeznijo oklenila svojega edinega sina, ki ji je še živel.

Če bi bila Kamnarjeva pametno ljubila svojega najmlajšega Emila in bi ga bila opozarjala na žalostno usodo njegovih rajnih bratov in na resnobo življenja in na njegove napake, bi bila vsaj nekoliko svoje prejšnje napake popravila. Mati je pa mislila, da svojo ljubezen najboljšje pokaže s tem, da mu vse njegove želje izpolni. Ker ni bila nasproti sebi odkrita, tudi ni znala svojih sinov posvariti z resno besedo. Njej in otrokom je škodovalo, ker je bilo denarja preveč. Dve nesreči sta jo udarili, a izpametovala se še zdaj ni. Ker sta starejša sinova umrla, sta mati in edini sin dobivala še večje dohodke. Bradova tvornica je namreč še vedno procvitala. Mati seveda ni kdosi gavedi koliko porabila, ker ni več veliko od življenja zahtevala. Bolehala je precej, družbe in gledališče jo tudi ni več veselilo. Edino vozila in izprehajala se je še rada s svojo družabnico in upala je, da ji bo vsaj najmlajši njen sin delal čast.

dom in niso Francozi doslej še nič posebnega dosegli. Drugih važnejših dogodkov ni bilo na zapadnem bojišču.

V Dardanelah so zavezniki prekinili svoje operacije in jih odložili na kasnejši čas; armado francoskega generala D' Amadea, ki naj bi se izkrcala na evropski in maloazijski obali Dardanel, so prepeljali začasno v Aleksandrijo.

Na Kavkazu se vrše manjši boji ob rusko-turški meji.

Glasnik

Avstrijske krščanske tobačne delavske zveze.

Občna zbor Podpornega društva in Avstrijske krščanske tobačne delavske zveze skupine Ljubljana zborujeta v torek dne 20. aprila 1915 v prostorih glasbenega društva »Ljubljana«, Jurčičev trg št. 3, 2. nadstropje. Zborovanje se prične ob 6. uri zvečer. Govorita na njem naša poslanca dr. Krek in Gostinčar.

Na socialnem tečaju S. K. S. Z. dne 12. t. m. je predaval poslanec dr. Krek o akcijskih družbah. V ponedeljek dne 19. t. m. bo zopet socialni tečaj ob pol 8. uri zvečer v prostorih glasbenega društva »Ljubljana«, Jurčičev trg št. 3, 2. nadstropje.

Avstrijska krščanska tobačna delavska zveza je, kakor vse organizacije Zveze, vložila potom tvorniškega ravnateljstva prošnjo na glavno ravnateljstvo, naj se dovoli z ozirom na sedanjo strašno draginjo 20 % draginjska doklada. Več o tem v prihodnji številki.

Za nadzornika (inšpektorja) je imenovan g. tajnik Elsner.

Izdajatelj Fran Ullreich, Dunaj. — Odgovorni urednik Jože Gostinčar. — Tisk Kat. Tiskarne.

Bolečine

povzročajo kurja očesa in njihovo odstranjenje je prava dobrotta. Odstraniti pa se jih ne sme z nožem, kajti to bi zamoglo povzročiti zastrupljenje krvi, pač pa lahko in hitro s Fellerjevim kurjeočesnim obližem Stane samo K1. — in se priporoča kot najboljšo od tisoč poštinih selov, orožnikov in turistov. Glava nas ne boli, migrena nas ne muči, če v orabljamo Fellerjev bolečine olajšajoči hadiči mi rnski kamen, ki neizrečno dobro dé. Stane samo 80 vinarjev. Pristen samo pri E. V. Feller, lekarnar v Stubici, Elsa trg št. 264 (Hrvatsko).

Razširjajte med delavstvom Uaše glasilo
„Našo Moč“.

Lekarna „Pri kroni“ Mr. Ph. A. Bohinc

Ljubljana, Rimska cesta šte. 24.

Priporočajo se sledeča zdravila:

Balzam proti želodčnim bolečinam, steklenica 20 v.
Kaplje ce za želodec, izvrstno, kreplino in slast do jedi pospešujoč sredstvo, steklenica 40 v.
Kapljece zoper želodčni krč, steklenica 50 v.
Posipalni prašek, proti ognjivanju otrok in proti potjenju nog, skatlica 50 v.
Bibje olje, steklenica 1 krono in 2 kroni.
Salični kolodij, za odstranitev kurjih oces in trde k. 2. steklenica 70 v.
Slad n' za otroke, skatla 60 v.
Tinktura za želodec, o vajalno in želodec kreplino sredstvo, steklenica 20 v.
Trpotčev sok, izvrstno pripomoček proti kašlju, steklenica 1 krono.
Železnato vino, steklenica 2 kroni 60 v in 4 krone 80 v.

Bogata zaloga ženskih ročnih del in zraven spadajočih potrebščin.

F. Meršol LJUBLJANA
Mestni trg 18.

Trgovina z modnim in drobnim blagom.

Velika izber vezenin, čipk, rokavio, nogavio, otroške obleke in perila, pasov, predpasnikov, žepnih roboev, ovratnikov, zavratalo, volne, bombaža, sukanoa itd.

Predtiskanje in vezenje monogramov in vsakovrstnih drugih risb.

Pozor, slovenska delavska društva!

Kupujte svoje potrebščine pri znani in priporočljivi domači manufakturni trgovini

Janko Češnik
(Pri Češniku) LJUBLJANA

Lingarjeva ulica - Stritarjeva ulica
v kateri dobite vedno v veliki izbiri najnovejše blago za ženska in moška oblačila.

Postrežba poštena in zanesljiva.

A. & E. SKABERNE, Mestni trg šte. 10

Velika zaloga manufakturnega blaga, različno sukno za moške obleke, volneno blago, kakor ševijoti, popelin, delen, itd. za ženske obleke. — Perilno blago, cefirji, kambriki, batisti v bogati izbiri. Različno platno in šifoni v vseh velikostih in širinah; potrebšine za krojače in šivilje. Flanelaste in šivane odeje, različne preproge za postelje, kakor tudi cele garniture. — Novosti v volnenih in svilenih robcih in salih. Namizni prtji, servijeti in brisalke iz platna in damasta.

Priznana nizke cene!

Posebni oddelek za pletenine in perilo. Vse vrste spodnje obleke za ženske in moške, kakor: srajce, hlače, krila, bodisi iz šifona ali pa tudi pletene iz volne ali bombaža. — Največja izbira v nogavicah v vseh barvah kakor tudi v vseh velikostih za otroke. — Predpasniki najnovejših krojev iz pisanega blaga, šifona, lista in klota. Stezniki ali moderci od najcenejših do najfinejših. Fini batistasti, platneni in šifonasti žepni robci. — Zaloga gosjega perja in puha.

Vedno sveže blago!

Najboljša, naisigurnejša prilika za štedenje!

Ljudska Posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 6

prtiličje, v lastni hiši, nasproti hotela „Union“ za frančiškansko cerkvijo

sprejema hranilne vloge in vloge v tekočem računu, za katere jamčijo ne samo njeni zadružniki, temveč tudi

cela dežela Kranjska

in jih obrestuje po

4 ³/₄ %

brez kakega odbitka, tako da sprejme vložnik od vsakih vloženi 100 kron čistih obresti 4.75 kron na leto. Stanje vlog je bilo koncem marca 1913 čez 22 milijonov kron. Za nalaganje po pošti so poštnohranilnične položnice brezplačno na razpolago.

Načelstvo.